

ikke lader sig forsvare, og det er det, som det er mig magtpaaliggende at faa sagt her, at igennem hele denne Diskussion er baade den ene og den anden af Dem med til at styrke Teorier, som er skadelige for Staten, og som i den kommende Tid kan blive til alvorlig Fare for Staten. Vi skal nu til at vurdere det Hvedemel, som blev indført fra Udlandet, og som er beslagnet her. Alt, hvad der her er sagt af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) og mange Landboere, er til Gunst for, at dette Hvedemels Pris skulde skrues op til det højest mulige, saa den kunde komme op imod, hvad saadant Hvedemel, indført fra Amerika, i Øjeblikket vilde koste; det er ganske samfundsskadelige Teorier. Mange af de Herrer gør det uden at tænke over, hvad det er, de kommer til at medvirke til, fordi de kun har Øje for et enkelt bestemt Forhold, nemlig dette, at der hist og her er nogle Landbrugere, for hvem disse Foranstaltninger kommer til at virke uretfærdigt. Men hvorfor i Alverden har dog saa ikke baade den ene og den anden, som har talt her, hæftet sig ved den Udtalelse af mig, at overalt, hvor Forholdene er saadanne, er vi villige til at ordne dem saaledes, at de vedkommende kommer til at lide det mindst mulige Tab, i Stedet for at søge at skaffe Grundlag og Gehør for Teorier, som vil medføre, at alle Varer fordyres her i Landet for alle. Der kan, efterhaanden som denne Krig udvikler sig, komme saadanne Forhold frem, at man fra Landbostandens Side vil komme til at erkende, at det er heldigt, at jeg har staaet her og hævdet: Det er farlige Teorier, mine Herrer, De er i Færd med at søge at fastslaa her i Landet. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds var den, som med sin Trang til Paradoxer satte disse Teorier mest paa Spidsen. Det ærede Medlems Standpunkt er ganske kort udtalt dette: Hvorledes end Priserne paa Markedet hidføres, maa Samfundet erkende disse Prisstigninger som noget, det maa lade staa i Forhold til Ejeren af Varen. Hvis det er en Svindler, der har hidført disse Pristfastsættelser, nu vel, saa maa Svindleren have Ret til at paaberaabe sig denne Pris. Det ærede Medlem erkender, at det i en Nødstilstand som den, vi nu befinder os i, ikke er muligt at fastholde, at den fattigere Del af Befolkningen skal betale de Priser, som er tilvejebragte gennem en Svindler, og siger derefter: Saa lad Samfundet betale Omkostningerne. Samfundet skal betale til Fordel for Svindleren. Saa sagde det ærede Medlem videre: En Corner, som

der har været Tale om, er noget sjældent, noget uhørt, som kun ganske enkelte Gange indtræder. Ja, det er meget rigtigt, at de egentlig voldsomme Børsoperationer af denne omfattende Art, som der her er Tale om, noteres hver Gang i Børsens Historie. Det ærede Medlem sagde: Det normale er, at Handelen gaar paa den og den Maade. Men glemmer det ærede Medlem da, at vi i Øjeblikket befinder os i en Tilstand, hvor Verdens Stormagter er medvirkende til, at Priserne paa det amerikanske Marked for Korn drives i Vejret til den Pris, de naar til, og hvor Fragterne drives i Vejret. Det er ikke Spekulanter, som i Øjeblikket har drevet Fragterne og Priserne i Vejret, men det er Verdens Stormagter, som gennem Krigen lader alt dette ske. Ligesom det ærede Medlem før sagde teoretisk overfor Svindleren: Lad ham tage sin Fortjeneste, men lad Samfundet betale Omkostningerne, siger han nu: Lad ogsaa Samfundet betale Omkostningerne her. Jeg tror, der er en anden og bedre Vej at gaa i denne Sag, og jeg skal vende tilbage hertil.

Man rettede dernæst det Angreb paa Maksimalprisen, at den ikke har virket, bl. a. fordi Kornet kommer ikke frem til Maksimalpris. Efter at det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) havde sagt dette: Maksimalprisen har ikke virket, thi dansk Korn sælges ikke, kommer ikke frem til Maksimalpris, gaar han hen og laver Mel af den danske Rug, som ikke er kommet frem til Maksimalprisen, og fortæller, til hvilken Pris man sælger dette Mel. Det ærede Medlem, som talte om, at Melet for Øjeblikket kunde sælges til den og den Pris, kan dog forstaa, at det kan ikke være Mel, som er lavet af Rug, erhvervet til Maksimalpris, naar der ikke er solgt nogen Rug til Maksimalpris. Det ærede Medlem vil faa at se, at Maksimalprisen kommer til at virke baade for Mel og Brød, naar vi naar ud over den Stilling, i hvilken vi for Øjeblikket befinder os, og som delvis skyldes den Forespørgsel, som her har fundet Sted, nemlig at Rugen ikke kommer frem til Maksimalprisen. Saa snart den danske Rug gaar ind i Møllerne og derfra videre til Bagerne til den fastsatte Maksimalpris, vil Møllerne og Bagerne blive nødsaget til at holde de Priser, som svarer til Maksimalprisen paa den danske Rug. Jeg sagde allerede i min første Tale, at det var min Agt at sørge for, at dette blev ordnet, og at der blev ført Tilsyn dermed. Det ærede Medlem nævnedes i sit Eksempel, at Klid, Affald af den Rug til 19 Kr. 50 Øre,